

УГОЛОВНОЕ ПРАВО, УГОЛОВНО-ИСПОЛНИТЕЛЬНОЕ ПРАВО

УДК 343.98.06 (477)

НАУКОВА РОЗРОБЛЕНІСТЬ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ ПІДРОЗДІЛАМИ КАРНОГО РОЗШУКУ ПРИДБАННЮ МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

Тетяна ВІНАКОВА,

здобувач кафедри оперативно-розшукової діяльності
Харківського національного університету внутрішніх справ

SUMMARY

On the basis of analysis of scientific papers of Soviet and modern Ukrainian and foreign scientists examines the scientific elaboration combating criminal investigation division acquisition of property obtained by crime. In this connection, detail considered and analyzed the main provisions of scientific papers that directly or tangentially related to various aspects of combating criminal investigation division the acquisition of property from crime. Furthermore concluded that the writings of scientists made the Soviet era the issue of combating acquisition of property from crime has not been studied in detail, and was developed in most cases in the study of alternative counter another act by an objective party Art. 198 of the Criminal Code of Ukraine – the sales of said property. However, some provisions singled out by Soviet scientists are topical and are fundamental in the development of such issues as: informational, analytical and intelligence support to the process of property acquisition combating of crime. In addition, it was found that today there is no comprehensive thorough study whose subject would be studying the issue of combating acquisition of property crime.

Key words: counteraction, operative and search activity, Criminal Procedural Code of Ukraine, secret investigative (search) actions, purchase.

АНОТАЦІЯ

У статті на основі аналізу наукових робіт радянських, сучасних вітчизняних і зарубіжних учених розглядається питання наукової розробленості протидії підрозділами карного розшуку придбання майна, одержаного злочинним шляхом. У цьому зв'язку детально вивчаються й аналізуються основні положення наукових праць, які безпосередньо або дотично стосуються різних аспектів протидії підрозділами карного розшуку придбання майна, одержаного злочинним шляхом. Крім того, зроблено висновок про те, що в працях учених, виконаних за радянських часів, питання протидії придбання майна, одержаного злочинним шляхом, детально не вивчалось, а розроблялось у більшості випадків під час вивчення протидії іншому альтернативному діянню за об'єктивною стороною ст. 198 Кримінального кодексу України – збуту вказаного майна. Водночас окремі положення, виділені радянськими вченими, є актуальними й фундаментальними при розробці таких питань, як інформаційно-аналітичне та агентурне забезпечення процесу протидії придбання майна, одержаного злочинним шляхом. Крім того, встановлено, що на сьогодні відсутнє комплексне ґрунтовне дослідження, предметом якого було б вивчення питання протидії придбання майна, одержаного злочинним шляхом.

Ключові слова: оперативно-розшукова діяльність, Кримінальний процесуальний кодекс, протидія, негласні слідчі (розшукові) дії, придбання.

Постановка проблеми. Відповідно до Кримінального кодексу України (далі – КК України), придбання майна, одержаного злочинним шляхом, не є окремим складом злочину, а лише становить одну з альтернативних злочинних дій, передбачених ст. 198 КК України. Указане призвело до того, що питання протидії придбання майна, одержаного злочинним шляхом, з теоретичного погляду розглядалось у різних галузях права в більшості випадків при вивченні окремих аспектів протидії збуту та зберіганню майна, одержаного злочинним шляхом, або супутньо при вивченні інших корисливих і корисливо-наслідницьких злочинів.

Актуальність теми. Загалом розгляду окремих аспектів протидії придбання майна, одержаного злочинним шляхом, були присвячені роботи таких учених, як С.А. Акімова, І.А. Архіпова, А.А. Бажина, В.А. Батенева,

В.О. Біляєва, Д.А. Бражнікова, В.І. Давидова, О.Ю. Зуєва, С.В. Ігнатова, В.А. Ільчова, О.Н. Крапівіної, А.А. Лискіна, В.Ф. Луговика, Л.А. Мазур, А.Є. Міліна, Б.Я. Нагіленка, В.В. Плукара, В.Е. Резунова, Н.В. Репіна, В.Г. Самойлова, В.В. Сергєєва, Л.І. Серебренникова, П.В. Сидоренко, Л.В. Семилетова, В.Б. Стукалін, В.С. Фещук, О.С. Чернишов, Н.Н. Шардуба та ін. [1–24].

На нашу думку, доречно розглянути праці зазначених учених, розподіливши їх за часовим критерієм на такі, що були написані за радянських часів і в сучасний період (починаючи з 1990 р.).

Мета статті – розглянути на основі аналізу наукових праць радянських, сучасних вітчизняних і зарубіжних учених стан наукової розробки питання протидії підрозділами карного розшуку придбання майна, одержаного злочинним шляхом.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналізуючи наукові праці, можна дійти висновку, що жодним ученим безпосередньо не вивчалось питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, а наявні лише дослідження, де питання придбання майна, одержаного злочинним шляхом, розглядалось у сукупності чи дотично до іншого питання.

Так, питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, було дотично розглянуто в роботах учених у сфері кримінального права та процесу, кримінології, криміналістики, оперативно-розшукової діяльності.

Варто відмітити, що за радянських часів досліджуване питання здебільшого розглядалось дотично при вивченні питання протидії збуту майна, одержаного злочинним шляхом.

Так, В.І. Давидов, А.А. Лискін і В.Г. Самойлов у навчальному посібнику «Розыск и изъятие ценностей и имущества, нажитых преступным путем» приділили увагу безпосередньо питанню розшуку й вилученню підрозділами по боротьбі з розкраданням соціалістичної власності майна, одержаного злочинним шляхом; визначенню предметів, які потрібно виявити й вилучити, способів і місць їх зберігання; перелік способів і місць зберігання майна, отриманого злочинним шляхом; дослідженню організації й тактики виявлення власників цінностей і майна, отриманих злочинним шляхом, і місць їх зберігання тощо [1].

Майже аналогічне дослідження було проведене іншими радянськими вченими – Б.Я. Нагіленком та В.В. Сергасєвим, які в навчальних посібниках «Оперативно-поисковая работа аппаратов уголовного розыска в местах вероятного сбыта имущества, добытого преступным путем» та «Организация и тактика деятельности аппаратов уголовного розыска в местах вероятного сбыта похищенного» [2–3] розглянули питання, пов'язані із характеристикою способів збуту викраденого майна; організацією оперативно-пошукової роботи в місцях можливого збуту викраденого майна; тактикою виявлення осіб, які збувають викрадене майно; елементами збуту викраденого майна (дії з підготовки до реалізації викраденого та його збуту; місце, час і предмет збуту; особа, яка продає чи скуповує викрадене майно) [2, с. 6]; виокремленням класифікації місць збуту майна, одержаного злочинним шляхом, зокрема ринки, ломбарди, комісійні магазини, магазини, у яких скуповують різні речі, підприємства торгівлі, громадського харчування й комунально-побутового обслуговування населення [2, с. 7].

Разом із тим, продовжуючи розробляти питання протидії збуту та придбання майна, одержаного злочинним шляхом, у навчально-практичному посібнику «Организация и тактика деятельности аппаратов уголовного розыска в местах вероятного сбыта похищенного» Б.Я. Нагіленко та В.В. Сергєєв детально розглядають положення організації й тактики діяльності підрозділів карного розшуку в місцях можливого збуту викраденого майна, а саме: проблеми, які ускладнюють ефективність розшуку викраденого майна в місцях його вірогідного збуту; тактику дій щодо виявлення осіб, які скуповують викрадене майно; особливості виявлення й оперативної розробки осіб, які систематично скуповують і продають викрадене майно [3].

Водночас потрібно відмітити, що, опираючись на пропозиції, надані в роботах Б.Я. Нагіленка та В.В. Сергєєва, зокрема щодо створення картотеки на місця збуту й осіб, які займаються збутом, зберіганням і придбанням викраденого майна, такі радянські вчені, як В.А. Ільчов і В.Ф. Луговик проводять власне дослідження та, як наслідок, обґрунтовують доцільність розробки й ведення карток

на місця збуту викраденого майна, за допомогою яких буде можливо перевірити речі та цінності, вилучені в затриманих і заарештованих, а також речі, які виявлені в підозрілих осіб, а також за наявності згоди адміністрації вокзалів, аеропортів, станцій, пристаней працівники міліції зможуть систематично перевіряти речі й цінності, які не забрали із камер зберігання [4, с. 100; 5, с. 33].

Отже, у результаті аналізу зазначених праць можна констатувати, що В.І. Давидов, А.А. Лискін, В.Г. Самойлов, Б.Я. Нагіленко, В.А. Ільчов, В.Ф. Луговик та В.В. Сергєєв у вказаних навчальних посібниках здебільшого розглянули питання протидії збуту майна, одержаного злочинним шляхом, у розрізі організації й тактики діяльності підрозділів карного розшуку в місцях збуту викраденого майна, тобто вказані вчені лише мимохідь приділили увагу питанню протидії саме придбанню вказаного майна. Крім того, необхідно врахувати, що вони опирались на вже застаріле законодавство та емпіричну базу. Тобто, значна частина положень праць вказаних учених не становить практичної цінності, а окремі з них уже є не актуальними, зокрема особливості виявлення й оперативної розробки осіб, які систематично скуповують і продають викрадене майно, характеристика способів збуту викраденого майна, організація оперативно-пошукової роботи в місцях можливого збуту викраденого майна.

Окремо варто зазначити, що за радянських часів серед фахівців у сфері оперативно-розшукової діяльності питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, дотично вивчалось у роботах, присвячених інформаційному забезпеченню роботи підрозділів карного розшуку в місцях збуту та придбання викраденого майна (В.А. Батєнев, П.В. Сидоренко, О.С. Чернишов, С.А. Акімова та С.В. Ігнатова [7–8]) і в роботах щодо використання можливостей позаштатних негласних працівників у місцях збуту викраденого майна (С.А. Акімов, Н.Н. Шардуба та інші [7; 9]).

Так, В.А. Батєнев, П.В. Сидоренко та О.С. Чернишов, вивчаючи вказане питання, виділили два напрями інформаційного забезпечення повсякденної діяльності підрозділів карного розшуку в процесі пошуку викраденого майна, а саме: 1) отримання інформації у зв'язку з безпосереднім виявленням викраденого майна або даних про нього силами підрозділів карного розшуку та інших служб ОВС, які здійснюють пошукову роботу в місцях збуту, перероблення, схову й виявлення такого майна; 2) отримання й передача інформації вищою ланкою у зв'язку з учиненим майновим злочином із подальшим спрямуванням інформації до підрозділів, які забезпечують оперативне спостереження за місцями збуту, перероблення, схову і можливого виявлення такого майна [8, с. 135–136].

Отже, ураховуючи, що В.А. Батєнев, П.В. Сидоренко та О.С. Чернишов оперують положеннями застарілого законодавства й розглядають обрану нами проблему лише дотично та в аспекті інформаційного забезпечення підрозділів карного розшуку при здійсненні протидії збуту майна, одержаного злочинним шляхом, можемо констатувати, що окремі аспекти їхніх робіт можуть становити інтерес і тільки при дослідженні такого процесу протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, як інформаційно-аналітичне забезпечення.

Як зазначалось раніше, іншою групою вчених у сфері ОРД (С.А. Акімов, Н.Н. Шардуба та інші [7; 9]) було окремо приділено увагу питанню використання можливостей позаштатних негласних працівників у місцях збуту та придбання майна, одержаного злочинним шляхом [7, с. 37].

Отже, аналізуючи праці вчених, виконані в радянські часи, можна дійти висновку, що питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, детально не вивчалось, а розроблялось у більшості випадків під час вивчення протидії іншому альтернативному діянню за об'єктивною стороною ст. 198 КК України – збуту вказаного майна. Також як висновок можна виділити й те, що окремі положення радянських учених є актуальними й на сьогодні та основоположними при розробці таких питань, як інформаційно-аналітичне й агентурне забезпечення процесу протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом.

Переходячи до праць сучасних учених, які тією чи іншою мірою вивчали питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, варто відмітити, що з погляду кримінального права, процесу та кримінології деякі аспекти досліджуваної проблеми розглядалися лише в роботах зарубіжних учених. Так, російський науковець О.О. Бажин у результаті аналізу особи злочинців, які скоюють придбання або збут майна, одержаного злочинним шляхом, виділив типові характеристики вказаних осіб, серед яких зазначив, що за статевою ознакою серед них переважають чоловіки, питома вага яких, як правило, утричі перевершує питому вагу осіб жіночої статі. Разом із тим указані злочини в більшості випадків учиняються особами віком від 35 до 45 років, однак останнім часом зростає частка неповнолітніх [10, с. 1]. Аналізуючи роботу О.О. Бажина, зроблено умовивід, що питання типології осіб, які займаються збутом майна, одержаного злочинним шляхом, безперечно, є актуальним, однак тема протидії збуту майна, одержаного злочинним шляхом, у вказаній роботі розглядається тільки в межах кримінологічного запобігання. Необхідно відмітити, що О.О. Бажин проводить своє дослідження на підставі аналізу злочинів, пов'язаних із незаконним заволодінням продуктами харчування і значною мірою у вигляді незаконно виловленої риби та добутої ікри риби цінних порід, учинених на території Краснодарського краю Російської Федерації, тобто розглядає збут майна, одержаного злочинним шляхом, у вигляді супутнього злочину до вказаної категорії.

На окрему увагу заслуговує робота О.Н. Крапівіної, у якій уперше зроблено комплексний міждисциплінарний порівняльно-правовий, кримінально-правовий, кримінально-політичний та кримінологічний аналіз злочинного придбання та збуту майна, одержаного злочинним шляхом, визначено підстави, принципи й критерії криміналізації, пеналізації, диференціації відповідальності й індивідуалізації покарання за придбання (збут) майна, завідомо здобутого злочинним шляхом. Автором виявлено криміногенні детермінанти злочинного придбання (збуту) майна: 1) соціальні; 2) економічні; 3) політико-правові; 4) організаційні; 5) соціально-психологічні (моральні, духовні).

Крім того, О.Н. Крапівіна додатково відмічає, що злочинець, який скоює придбання (збут) майна, одержаного злочинним шляхом, досить добре соціально адаптований, товариський, схильний до встановлення зв'язків і контактів; зневажливо або негативно ставиться до норм закону й моралі, до того ж відрізняється обдуманістю своїх дій, їх корисливою спрямованістю [11, с. 1]. Відмітимо, що подібними до роботи О.Н. Крапівіної, є дослідження, проведені Л.В. Семилетовою та Л.І. Серебренниковою [12; 13]. Однак у всіх роботах перелічених авторів обрану нами проблему розглянуто лише з боку кримінологічного запобігання та на підставі російського законодавства.

Принагідно відзначимо, що питання придбання майна, одержаного злочинним шляхом, з погляду кримінології розглядалися й у зарубіжних роботах, присвячених кримінологічному запобіганню корисливим злочинам. Так, Д.А. Бражников, розглядаючи питання кримінологічного запобігання квартирних крадіжок, учинених організованими злочинними групами, указує на те, що у 65% злочинних груп, до складу яких входили жінки, саме останні були збувальниками викраденого майна та здійснювали його в короткі терміни після вчинення злочину, до того ж через неодноразово перевірені канали або осіб, що призводило до того, що винні тривалий час залишалися невикритими [14, с. 1]. Однак більше у своїй роботі автор не приділяє уваги процесу протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, оскільки така мета в його дослідженні не ставилась.

Іншою групою зарубіжних учених (А.С. Міліна і Н.В. Репіна [15; 16]) питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, розглядалось з погляду виокремлення кримінально-правової характеристики та в ракурсі призначення кримінальної відповідальності за вчинення вказаного злочину. Так, у роботі А.С. Міліної та Н.В. Репіної вказується на те, що з давніх часів придбання майна, одержаного злочинним шляхом, належало до протиправних дій, проте в різні періоди часу сам злочин змінював родову належність із «злочини проти громадської безпеки, громадського порядку і здоров'я населення» в радянські часи на «злочини проти власності» сьогодні [15, с. 1]. Разом із тим необхідно відмітити, що в роботах А.С. Міліна і Н.В. Репіної питанню теоретичних і прикладних засад протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом, зовсім не було приділено уваги.

Водночас після розпаду Радянського Союзу лише російськими вченими у сфері криміналістики було частково приділено увагу вивченню питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом. Так, у дисертації російського вченого І.А. Архіпової на тему «Методика розслідування збуту майна, одержаного злочинним шляхом» [17] виділяються найбільш типові місця продажу вказаного виду майна. Аналогічно до вказаного дослідження, В.Б. Стукалін, розглядаючи проблеми теорії та практики розкриття, розслідування та запобігання квартирним крадіжкам у великих містах Сибірського федерального округу, робить висновок про те, що встановити типові способи збуту та придбання майна, одержаного злочинним шляхом, можна за допомогою аналізу найбільш розповсюджених способів скоєння квартирних крадіжок [18]. У результаті аналізу основних положень указаних робіт встановлено, що ці праці не становлять суттєвого інтересу для нашого дослідження, оскільки вони виконані на підставі зарубіжного законодавства й не актуальної емпіричної бази.

Аналогічно до криміналістики, вітчизняними вченими у сфері оперативно-розшукової діяльності також не було приділено окремої уваги вивченню питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом. Водночас обрана нами тема розглядалась як супутня в роботах, присвячених вивченню протидії іншим альтернативним діянням, передбаченим ст. 198 КК України.

Так, Л.А. Мазур, спираючись на аналіз емпіричного матеріалу та погляди науковців, надано загальну характеристику обігу майна, одержаного злочинним шляхом, укавано на напрями підвищення ефективності організації протидії підрозділами карного розшуку обігу майна, одержаного злочинним шляхом і щодо вдосконалення правового регулювання протидії підрозділами карного розшуку обігу майна, одержаного злочинним шляхом; зазначено перспективні напрями вдосконалення взаємодії підрозділів карного розшуку з іншими підрозділами орга-

нів внутрішніх справ під час протидії обігу майна, одержаного злочинним шляхом, і надано рекомендації щодо форм взаємодії підрозділів карного розшуку з різними суб'єктами під час протидії обігу майна, одержаного злочинним шляхом [19, с. 6].

У свою чергу, окремої уваги заслуговує дисертаційне дослідження О.Ю. Зуєва, який вивчав безпосередньо дотичне до обраної нами проблеми питання протидії підрозділами карного розшуку збуту майна, одержаного злочинним шляхом. Заслужовує на увагу умовивід О.Ю. Зуєва стосовно того, що останнім часом простежується тенденція співвідношення скупщиків до збувальників, а саме: у випадку збуту майна, одержаного злочинним шляхом, не професійним злочинцем – скупщиком виступатиме третя особа, юридичні особи або не професійні скупщики; а у випадку збуту викраденого майна ОЗГ – у 95% майно скуповують професійні скупщики [20, с. 76].

Висновки. Отже, проаналізувавши наведені праці, можна констатувати, що на сьогодні відсутнє комплексне ґрунтовне дослідження, предметом якого було вивчення питання протидії придбанню майна, одержаного злочинним шляхом. У зв'язку з цим нині існує нагальна необхідність подальшого дослідження обраної нами проблеми.

Список використаної літератури:

1. Давыдов В.И. Розыск и изъятие ценностей и имущества, нажитых преступным путем : [учебное пособие] / В.И. Давыдов, А.А. Лискин, В.Г. Самойлов. – М. : ВНИИ МВД СССР, 1974. – 40 с.
2. Нагиленко Б.Я. Оперативно-поисковая работа аппаратов уголовного розыска в местах вероятного сбыта имущества, добытого преступным путем : [учебное пособие] / Б.Я. Нагиленко, В.В. Сергеев. – М. : УУЗ МВД СССР, 1975. – 42 с.
3. Нагиленко Б.Я. Организация и тактика деятельности аппаратов уголовного розыска в местах вероятного сбыта похищенного: [научно-практическое пособие] / Б.Я. Нагиленко, В.В. Сергеев. – Омск : НИИРИО, 1978. – 75 с.
4. Оперативно-розыскная деятельность органов внутренних дел / [В.Г. Бобров, Д.В. Гребельский, В.А. Ильичович]. – М. : НИИРИО, 1982. – 176 с.
5. Луговик В.Ф. Некоторые аспекты оперативного обслуживания аппаратами уголовного розыска мест сбыта похищенного / В.Ф. Луговик, В.Ю. Фролов // Теория и практика раскрытия преступлений оперативно-розыскными аппаратами органов внутренних дел : труды Академии МВД СССР. – М. : Академия МВД СССР, 1982. – С. 31–35.
6. Резунов В.Е. Оперативное обслуживание мест сбыта похищенного имущества граждан / В.Е. Резунов // Совершенствование оперативно-розыскной деятельности по борьбе с кражами личного имущества граждан : сбор. научных трудов. – Ташкент : ТВШ МВД СССР, 1987. – С. 53–55
7. Акимов С.А. Направление автоматизации информационного обеспечения оперативного обслуживания мест сбыта похищенного / С.А. Акимов, С.В. Игнатов // Совершенствование оперативно-розыскной деятельности в современных условиях : межвузовский сборник научных трудов. – Омск : ВШМ МВД СССР, 1990. – С. 99–105.
8. Батенев В.А. Некоторые вопросы информационного обеспечения оперативной работы аппаратов уголовного розыска в местах сбыта похищенного имущества / В.А. Батенев, П.В. Сидоренко, О.С. Чернышов // Труды КВШ МВД СССР. – К. : КВШ МВД СССР, 1976. – С. 128–136.
9. Шардуба Н.Н. Специализированная резидентура в местах сбыта похищенного / Н.Н. Шардуба // Бюллетень по обмену опытом оперативной работы. – 1984. – № 83. – С. 22–24.
10. Бажин А.А. Приобретение или сбыт имущества, заведомо добытого преступным путем: уголовно-правовые и криминологические аспекты (по материалам судебной

практики Краснодарского края) : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 / А.А. Бажин [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://lawtheses.com/priobreteNeie-ili-sbyt-imuschestva-zavedomo-dobyтого-prestupNeym-putem-ugolovNoo-pravovye-i-krimiNeologicheskie-aspekty>.

11. Крапивина О.Н. Приобретение или сбыт имущества, заведомо добытого преступным путем: сравнительно-правовое, уголовно-правовое, уголовно-политическое и криминологическое исследование : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 / О.Н. Крапивина [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://lawtheses.com/priobreteNeie-ili-sbyt-imuschestva-zavedomo-dobyтого-prestupNeym-putem-sravNeitelNeo-pravovoe-ugolovNoopravovoe-ugolovNoo-poli>.

12. Семилетова Л.В. Криминологическая характеристика и предупреждение приобретения или сбыта имущества, заведомо добытого преступным путем : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 / Л.В. Семилетова [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/coNeteNet/krimiNeologicheskaya-kharakteristika-i-preduprezhdeNeie-priobreteNeiia-ili-sbyta-imushchestva-z>.

13. Стукалин В.Б. Проблемы теории и практики раскрытия, расследования и предотвращения квартирных краж в крупном городе: По материалам Сибирского федерального округа : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 / В.Б. Стукалин [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/content/problemy-teorii-i-praktiki-raskrytiya-rassledovaniya-i-predotvrashcheniya-kvartirnykh-krazh-#ixzz3laBi8hn0>.

14. Бражников Д.А. Криминологическая характеристика и предупреждение квартирных краж, совершаемых организованными преступными группами: по материалам Уральского федерального округа : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 / Д.А. Бражников [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/content/kriminologicheskaya-kharakteristika-i-preduprezhdenie-kvartirnykh-krazh-sovershaemykh-organizovannymi-prstupnymi-gruppami-#ixzz3la9enGVU>.

15. Милин А.Е. Уголовная ответственность за приобретение или сбыт имущества, заведомо добытого преступным путем : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 / А.Е. Милин [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/coNeteNet/ugolovNeaya-otvetstveNeNeost-za-priobreteNeie-ili-sbyt-imuschestva-zavedomo-dobyтого-prestupNeym>.

16. Репина Н.В. Уголовная ответственность за приобретение или сбыт имущества, заведомо добытого преступным путем : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 / Н.В. Репина [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://lib.rudNe.ru/avtoreferaty/repine.pdf>.

17. Архипова И.А. Методика расследования сбыта имущества, добытого преступным путем : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 / И.А. Архипова [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/coNeteNet/metodika-rassledovaniya-sbyta-imushchestva-dobyтого-prestupNeym-putem>.

18. Стукалин В.Б. Проблемы теории и практики раскрытия, расследования и предотвращения квартирных краж в крупном городе: по материалам Сибирского федерального округа : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 / В.Б. Стукалин [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/content/problemy-teorii-i-praktiki-raskrytiya-rassledovaniya-i-predotvrashcheniya-kvartirnykh-krazh-#ixzz3laBi8hn0>.

19. Мазур Л.А. Протидія підрозділами карного розшуку обігу майна, одержаного злочинним шляхом : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09. «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» / А.Л. Мазур. – Львів, 2013. – 20 с.

20. Зуев О.Ю. Протидія збуту майна, одержаного злочинним шляхом : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 / О.Ю. Зуев. – Х., 2015. – 233 с.